

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Estiu

Aquesta propera matinada, a les 4 hores i 24 minuts, el solstici d'estiu declararà inaugurada la temporada de la calor suprema. També la del mal gust en el vestir; els *Michelins* en remull a platges i piscines; les multitudinàries vacances pagades a preu de cost; les sorolloses revetlles als barris; la dels festivals elitistes i populars; àpats familiars a mata degolla; els suats viacrucis per terra, mar i aire; cinema a l'aire lliure; *daikiris* i altres combinats esperitosos sota el clar de lluna. I és que a l'estiu, tota cuca viu. I mor. No per res, unes quantes revolucions i cops d'estat, esclataven en plena canícula. Atenció: 4 juliol 1776 els USA declaren la independència, 14 juliol 1789 el poble de París assalta la Bastilla, 18 juliol 1936 el general Franco dona un cop d'estat contra la República espanyola. Obro parèntesi: el president Puigdemont la pífia en convocar el referèndum secessionista per a la propera tardor. Tanco parèntesi. O no. Recordo que els soviètics van enderrocar el tsar en ple octubre. D'acord. Se'm fa difícil, però, veure el pilós Putxi actuant de Lenin el calb. Tot i que la propera nit és la més curta de l'any, l'imagino eterna gràcies al *Somni d'una nit d'estiu* shakespeariana, quan un ruc collonut s'allita amb la reina. ¿I què més m'agrada de l'estiu? Que la roba s'eixuga en un tres i no res. I perquè ja falta menys per l'hivern. °